

[Alfred Jensen.]

en sådan, men foretrækker, at folk foretager opsparing frivilligt. Det må overlades til den enkelte at afgøre, hvor lidt eller hvor meget han kan spare, og om han vil spare eller ej. Det, regeringen tilsigter med sit forslag, er jo at begrænse forbruget. Jeg er ikke sikker på, om man ikke netop ved at gå så langt ned med indtægtsgrænsen, som man her gør, rammer skatteydere, der ikke er i stand til at klare denne bundne opsparing uden at komme til at lide afsavn på adskillige områder. Der er jo folk, der har sat sig for udgifter, som vel ikke helt kan betragtes som opsparing, men som dog i nogen grad må kaldes opsparing. Jeg tænker ikke så meget på dem, der har bundet sig til at betale til forsikringer, for det er jo en reel opsparing, men mere på dem, der har bundet sig til at betale af på møbler og husgeråd m. v. Mange med små indtægter har bundet sig på en sådan måde, at de ikke vil være i stand til at udrede den opsparing, der her er tale om, uden at skulle gå lånevejen, og det vil jo i virkeligheden sige, at der ikke sker nogen særlig begrænsning af forbruget, men at der sker en yderligere begrænsning af likviditeten, en yderligere anspændelse af lånemarkedet, altså endnu et pres opefter på renten.

Jeg vil yderligere mene, at de bundgrænser, der er sat, er for lave. Med 6 000 kr.s grænsen kommer man jo, selvom man lægger de fradrag til, der omtales, ikke op på kæmpeindtægter. Tværtimod, det er beskedne indtægter; det er det selv for ikke-forsørgere, og det vil være helt urimeligt heraf at forlange en opsparing som den foreslåede.

Jeg kan ikke, når jeg ser på denne opsparingsforanstaltning, undlade samtidig at spele til ungarleskatten, fordi jo en hel del af de personer, der bliver nødt til at svare denne bundne opsparing, også bliver nødt til at betale ungarleskat. Jeg ved godt, at man i al almindelighed regner med, at den, der ikke er forsørger, har uanede muligheder for at spare og derfor også er et godt skatteobjekt. Jeg tror dog, det er sagt tilstrækkelig tydeligt heroppefra, at det jo ingenlunde er tilfældet. Mange ikke-forsørgere er ringere stillet indtægtsmæssigt — det gælder statens og kommunernes og visse halvoffentlige institutioners tjenestemænd —, de er stillet dårligere i lønmæssigt henseende, men de er jo også hårdt ramt i skattemæssig henseende. Dertil kommer, at ikke-forsørgere — bortset fra dem, som bor i en familie, hvor de indtager en stilling som led i familien, eller dem, der bor hos forældrene — oftest har temmelig

store udgifter. Det er ikke billigt for en ikke-forsørger at have lejlighed eller at logere sig ind i et værelse, det er ikke billigt at spise på pensionat, det er ikke billigt at få vasket ude; tværtimod har man vel lov at sige, at det er en temmelig hård belastning, disse medborgere er ude for, og derfor er det helt urimeligt at komme og lægge en sådan ekstra skat på denne del af landets borgere.

Jeg mener heller ikke, man må overse, at denne beskatning, som den er udformet her, vil komme til at ramme gamle og invalider. Jeg troede, man var enig om, at denne gruppes kår var af en sådan beskaffenhed, at de ikke skulle bære nye skattebyrder. Der har hidtil været enighed om, at man skulle lette skattebyrden netop for disse kategorier, men nu tænker man sig altså at lægge en ekstra byrde på dem. Det vil vi vende os imod med al vor styrke.

Jeg vil dernæst påpege det urimelige i, at man i § 4 i dette lovforslag fastslår, at hvis man indbetaler det dobbelte beløb som opsparing på en spærret konto, kan man blive fri for at betale denne tillægsskat. Det siger sig selv, at de, der har mulighed for at foretage opsparing — og det er dem med de store indtægter —, vil indbetale sådanne beløb, og det vil i realiteten sige, at de slipper for skatten, og at kun den dårligst stillede del af ikke-forsørgerne vil komme til at betale denne ungarleskat. De af ikke-forsørgere, der har de store indtægter, er jo folk, der i forvejen sparer op. Jeg kan derfor ikke se, at der opnås noget synderligt ved det, der er foreslået i retning af beskatning af denne gruppe. Nej, her er kun tale om at lægge en skat på den allerdårligst stillede del af befolkningen, og det må vi vende os imod.

Jeg vil også gerne i anledning af, at det bestemmes, at de penge, der indkommer gennem ungarleskatten, skal afskrives på reguleringskontoen i nationalbanken, sige, at det er vi absolut modstandere af; alene af den grund ville vi stemme imod forslaget. Det gælder også det følgende forslag, jeg skal omtale, forslaget om en merindkomstskat. Vi har den opfattelse, at det vil være helt urimeligt at bruge indkomne skattebeløb til afskrivning på denne konto i nationalbanken. Hvis man vil opkræve skatten, burde beløbene efter vor opfattelse indsættes på en specialkonto og i givet tilfælde anvendes til kulturelle og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.

Hvad merindkomstskatten angår, ville vi ikke have noget imod den, hvis det var sådan, at den udelukkende ramte spekulationsindtægter, men vi er noget skeptiske ved at